

Перед грозою

Спиридон Черкасенко

Хмари насунулись... Тихше!.. Довкола
Тіні химерні лягли,
Ніби природи пресвітлее чоло
Думи сумні повили.

Хмари темнішають... Тихше!.. Що буде?
Сльози? благання? жалі?
Мукою сповнені висохлі груди
Неньки святої — землі.

Все притаїлося... Тихше!.. З грозою
Гучно гримітиме грім...
Душі знеможені збудить до бою
Покликом грізним, страшним!..